

Daniels bok – nummer trettito

Fra løver til bedrag: En dyptgående gjennomgang av Daniel 6 og endetidsprofetien

Jeff Pippenger
2023-12-27

Daniel kapittel seks er den tredje linjen i de første seks kapitlene i Daniel, som direkte fremstiller en illustrasjon av søndagslovkrisen. I kapittel tre representerer Nebukadnesars gullbilde og de tre trofaste det banner som løftes opp, og som hele verden skuer.

Da sendte kong Nebukadnesar bud og lot samle fyrstene, stattholderne og høvdingene, dommerne, skattmestrene, rådgiverne, embetsmennene og alle styresmennene i provinsene, for at de skulle komme til innvielsen av det billedstøtten som kong Nebukadnesar hadde reist.
Daniel 3:2.

I kapittel tre nektet de tre verdige menn å bøye seg, og deres handling brakte over dem den brennende ovns forfølgelse, mens Daniel i kapittel seks bøyer seg tre ganger om dagen, og hans handling brakte over ham løvehulens forfølgelse. Linje på linje representerer de søndagslovsforfølgelsen som en beslutning om tilbedelse, som i begge tilfeller allerede er blitt avgjort av de trofaste. De som er framstilt ved kombinasjonen av tre og én, som symboliserer de hundre og førtifire tusen, har slått seg til ro i sannheten før forfølgelsens rystelse kommer.

«Engelen sa: 'Fornekt selvet; dere må skynde dere frem.' Noen av oss har hatt tid til å få sannheten og til å gå frem skritt for skritt, og hvert skritt vi har tatt, har gitt oss styrke til å ta det neste. Men nå er tiden nesten ute, og det som vi har brukt år på å lære, må de lære på noen få måneder. De vil også ha mye å avlære og mye å lære på nytt. De som ikke vil ta imot dyrets merke og dets bilde når påbudet går ut, må ha beslutsomhet nå til å si: Nei, vi vil ikke ta hensyn til dyrets innstiftelse.» Early Writings, 68.

I kapittel fem omtaler søndagsloven slutten på jorddyret og den dommen som ble brakt av fiendene som kom gjennom muren.

Samme natt ble kaldeerkongen Belsasar drept. Og mederen Darius tok riket i eie, omkring sekstito år gammel. Daniel 5:30, 31.

I kapittel seks identifiseres beseglingen av Guds folk, representert ved at kongens segl blir satt på løvehulen.

Og en stein ble hentet og lagt over åpningen til hulen; og kongen beseglet den med sitt eget signet og med sine stormenns signet, for at intet skulle bli forandret i saken mot Daniel. Daniel 6:17.

De tre linjene bidrar alle til kjennetegnene ved banneret som løftes opp i en sky, i den stund det store jordskjelvet finner sted i Åpenbaringen kapittel elleve.

Og de hørte en høy røst fra himmelen som sa til dem: Kom hit opp. Og de steg opp til himmelen i en sky; og deres fiender så dem. Og i samme stund kom det et stort jordskjelv, og den tiende del av byen falt, og i jordskjelvet ble sju tusen mennesker drept; og resten ble grepet av frykt og gav himmelens Gud ære. Åpenbaringen 11:12, 13.

Daniel kapittel seks identifiserer beseglingen av Guds folk, men det behandler mer spesifikt straffen over sammensvergelsen av «presidentene, stattholderne og fyrstene, rådgiverne og hærførerne» som bedraget kongen til å drepe Daniel. Bedraget av kongen (et symbol på staten) er et betydningsfullt profetisk emne og inneholder flere profetiske vitner. I motsetning til Nebukadnesar i kapittel tre, eller Belsasar i kapittel fem, som begge var uvitende om Daniel og de tre vitnene inntil etter at krisen var kommet, viser Darius' «forkjærlighet» for Daniel, før krisen inntraff, til en annen ramme for søndagslovens krise.

Daniel ble «foretrukket» fremfor de to andre presidentene, og de tre presidentene sto over de hundre og tjue fyrstene. Daniel settes først og fremst i kontrast til presidentene og fyrstene, og han gis forrang fremfor de to som danner et forbund av bedrag, representert ved fem (fem dårlige jomfruer).

Det behaget Dareios å sette over riket hundre og tjue fyrster, som skulle være over hele riket, og over disse tre rikets øverste menn, hvorav Daniel var den fremste, for at fyrstene skulle avlegge regnskap til dem, så kongen ikke skulle lide tap. Da ble denne Daniel foretrukket framfor rikets øverste menn og fyrstene, fordi det var en fremragende ånd i ham; og kongen tenkte å sette ham over hele riket. Da søkte rikets øverste menn og fyrstene å finne noe å anklage Daniel for i saker som gjaldt riket; men de kunne ikke finne noen grunn til anklage eller noen feil, ettersom han var trofast, og det ble ikke funnet noen forsømmelse eller feil hos ham. Da sa disse mennene: Vi kommer ikke til å finne noen grunn til anklage mot denne Daniel, med mindre vi finner det mot ham i forbindelse med hans Guds lov. Daniel 6:1–5.

Darius blir brukt til å illustrere et bedrag som blir utført mot kongen, som representerer de ti kongene (De forente nasjoner), ved verdens ende. Bedraget bidrar til det hat som de ti kongene (De forente nasjoner) gir til kjenne mot skjøgen (pavedømmet), noe som får dem til å «gjøre henne øde og naken» og «ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild».

Og de ti hornene som du så på dyret, disse skal hate skjøgen og gjøre henne øde og naken, og de skal ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild. For Gud har lagt i deres hjerter å fullføre hans vilje og å være samstemt og gi sitt rike til dyret, inntil Guds ord er blitt oppfylt. Og kvinnen som du så, er den store by, som hersker over jordens konger. Åpenbaringen 17:16–18.

De forente nasjoner (det sjuende riket) skal ødelegge pavedømmet, selv om de nylig vil ha gitt henne sitt rike, for de regjerer i «en kort stund».

Og det er sju konger: fem er falt, og én er, og den andre er ennå ikke kommet; og når han kommer, må han bli en kort stund. Åpenbaringen 17:10.

Ved søndagsloven har det sjette riket i Bibelens profeti, jorddyret i Åpenbaringen tretten (De forente stater), nettopp fullført sitt herredømme gjennom de sytti symbolske årene, hvor det femte

riket i Bibelens profeti, havdyret i Åpenbaringen tretten (pavedømmet), har vært glemt i disse sytti symbolske årene i Jesaja kapittel tjuefire.

Og det skal skje på den dag at Tyrus skal være glemt i sytti år, så lenge som én konges dager varer; etter enden på sytti år skal det gå Tyrus som i en skjøgesang. Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, så du kan bli husket. Og det skal skje etter enden på sytti år at Herren skal se til Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin skjøgelønn og drive hor med alle verdens riker over hele jordens overflate. Jesaja 23:15–17.

Ved søndagsloven begynner det sjuende riket i Bibelens profeti, de ti kongene (De forente nasjoner), å regjere, men bare for en kort stund; for da begynner den fremste kongen blant de ti kongene sitt verk med å tvinge hele verden til å innordne seg under dyrets struktur, som er foreningen av kirke og stat, og som er symbolisert som dyrets bilde.

Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden; og det hadde to horn lik et lam, og det talte som en drage. Og det utøver all den første dyrets makt for dets øyne, og får jorden og dem som bor der, til å tilbe det første dyret, hvis dødssår ble leget. Og det gjør store tegn, så det endog lar ild falle ned fra himmelen på jorden for menneskenes øyne, og det forfører dem som bor på jorden ved hjelp av de tegn som det hadde makt til å gjøre for dyrets øyne; idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal lage et bilde av dyret, det som hadde såret av sverdet og levde. Åpenbaringen 13:11–14.

Et grunnleggende element i symbolikken knyttet til dyret fra jorden (De forente stater), som begynner som et lam og ender med å tale som en drage, er dets tale. Å tale identifiserer profetisk en handling fra de lovgivende og dømmende myndigheter.

«At nasjonen taler, er dens lovgivende og dømmende myndigheters handling.» The Great Controversy, 443.

Da De forente stater først talte som et lam, frembrakte det De forente staters grunnlov og opprettet således et tilfluktsland for dem som flyktet fra pavedømmets og Europas kongers forfølgelse.

Og jorden hjalp kvinnen, og jorden åpnet sin munn og slukte elven som dragen hadde kastet ut av sin munn. Åpenbaringen 12:16.

Ved slutten av de sytti symbolske årene taler jorddyret igjen, men da som en drage, idet det håndhever søndagsdyrkelse, som er merket på pavemaktens autoritet. Når merket på pavemaktens autoritet håndheves, blir pavedømmet ihukommet, og hun blir ihukommet, når budet som aldri skulle glemmes, gjøres ulovlig å holde.

Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig. Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning. Men den sjuende dag er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du eller din sønn eller din datter, din tjener eller din tjenestekvinne eller ditt fe eller den fremmede som er innenfor dine porter. For på seks dager gjorde Herren himmelen og jorden, havet og alt som i dem er, og hvilte på den sjuende dag. Derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den. 2 Mosebok 20:8–11.

Nasjonalt frafall blir deretter etterfulgt av nasjonal undergang, og de tre maktene som leder verden til Harmageddon, slår seg sammen.

«Ved det påbud som håndhever innstiftelsen av pavedømmet i strid med Guds lov, vil vår nasjon fullstendig løsrive seg fra rettferdigheten. Når protestantismen skal rekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal strekke seg over avgrunnen for å slutte hånd med spiritismen, når vårt land, under innflytelsen av denne trefoldige union, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal treffe foranstaltninger for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans vidunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

Når «protestantismen» (De forente stater), «den romerske makt» (Vatikanet) og «spiritismen» (De forente nasjoner) slår hendene sammen ved søndagsloven, begynner de å føre verden til Harmageddon, hvilket fremstilles som først å tvinge verden til å godta autoriteten til en énverdensregjering, som består av kirke og stat, med kirken i kontroll over forholdet. Kraften i de miraklene som anvendes av jorddyret, frembringer ikke bare den utukt som Tyrus' skjøge driver med jordens konger, men håndhever også «talingen» til dyrets verdensomspennende bilde. Etter profetisk definisjon betyr dette at énverdensregjeringen må ha et lovgivende organ (lokalisert i New York) og et dømmende organ (lokalisert i Haag).

Og det forfører dem som bor på jorden, ved de tegn som det ble gitt det å gjøre for dyrets øyne, idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde for dyret, det som hadde sår av sverdet og levde. Og det ble gitt det makt til å gi ånd til dyrets bilde, så dyrets bilde både kunne tale og gjøre slik at alle som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle drepes. Og det gjør at alle, små og store, rike og fattige, frie og treller, får et merke på sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for dets navn. Her er visdommen. Den som har forstand, regne ut dyrets tall; for det er et menneskes tall, og dets tall er seks hundre og sekstiseks. Åpenbaringen 13:14–18.

Dyret fra jorden (De forente stater) vil bedra hele verden til å godta et verdensomspennende bilde av dyret, det samme bildet som De forente stater hadde dannet da det ledet frem til og til slutt håndhevet søndagsloven. Deretter vil det gi verdensregjeringen makt til å håndheve sine lover under trussel om død og/eller økonomiske straffer. Bedraget mot kong Darius er et symbol på bedraget mot kongene som gjentatte ganger identifiseres i profetien; for idet dyret fra jorden begynner å tvinge verden til å godta verdensregjeringen, er argumentet som brukes for å tvinge verden til å godta denne ordningen, at den makten som har vekket nasjonenes vrede (islam), må møtes med en verdensomspennende krig.

De forente stater håndhever merket på den pavelige myndighet, for Guds dommer hadde frembrakt en slik krisetilstand i De forente stater i tiden frem mot søndagsloven, at den løsning ble tilbudt at ved å vende tilbake til katolisismens gud, ville de økonomiske vanskelighetene som hadde tiltatt, bringes til opphør. Men ved søndagsloven fører fienden, som hadde sneket seg inn under den lavere muren, dommen om nasjonal ruin.

«Og deretter vil den store bedrager overtale menneskene til å tro at de som tjener Gud, er årsaken til disse onde ting. Den gruppe som har fremkalt Himmels mishag, vil legge alle sine vanskeligheter på dem hvis lydighet mot Guds bud er en stadig irttesettelse for lovbrutere. Det vil bli hevdet at mennesker krenker Gud ved overtredelsen av søndagssabbaten; at denne synd har brakt ulykker som ikke vil opphøre før søndagshelligholdelsen blir strengt håndhevet; og at de som fremholder det fjerde buds krav, og slik ødelegger ærbødigheten for søndagen, er folkets plageånd, som hindrer dets gjenopprettelse til guddommelig gunst og timelig fremgang. Slik vil den anklage som i fordums tid ble rettet mot Guds tjener, bli gjentatt, og på like velbegrunnede grunner: 'Og det skjedde, da Akab så Elia, at Akab sa til ham: Er det du som fører ulykke over Israel? Og han svarte: Jeg har ikke ført ulykke over Israel; men du og din fars hus, fordi dere har forlatt Herrens bud, og du har fulgt Ba'alene.' 1 Kong 18:17, 18. Ettersom folkets vrede blir opphisset ved falske anklager, vil de fare frem mot Guds sendebud på en måte som i høy grad ligner den apostatisk Israel fulgte overfor Elia.» The Great Controversy, 590.

I «timen» for «det store jordskjelvet» i Åpenbaringen kapittel elleve lyder Islams «tredje ve», som også er den sjuende basun, og den vil gjøre folkene vrede. Denne folkens vrede mot Islam vil bli brukt til å bedra verden til å godta det samme tomme løftet som nettopp hadde slått feil for jorddyret. Det tomme løftet er dette: at ved å underordne seg katolisismens myndighet, slik den er representert ved den pavelige myndighets merke, skulle Guds tiltagende dommer opphøre. Dette løftet, som allerede var blitt bevist å være uten virkning for De forente stater, vil deretter bli tatt i bruk som et løfte til den panikkslagne verden.

Det vil bli hevdet at dersom verdens nasjoner bare ville bli enige og tillate at verdensregjeringen blir opprettet med det formål å møte den krigføring som islam fører med seg, ville stabiliteten vende tilbake. Islam er den makten som i Skriftene er identifisert som den som bringer alle mennesker sammen mot islam, men denne samlingen er kongenes endelige bedrag.

Og Herrens engel sa til henne: Se, du er med barn og skal føde en sønn, og du skal kalle ham Ismael; for Herren har hørt din nød. Og han skal være som et vill-esel blant menneskene; hans hånd skal være mot hver mann, og hver manns hånd mot ham; og han skal bo like overfor alle sine brødre. 1 Mosebok 16:11, 12.

Ismael er den åndelige far til religionen islam. Det er sant at Muhammed, islams far, ikke trådte frem i historien før i det syvende århundre, men det er det bokstavelige oldtidsfolket Gud bruker for å representere det åndelige folket i de siste dager.

Så sier Herren, Israels konge og hans gjeløser, herskarenes Herre: Jeg er den første, og jeg er den siste; og foruten meg er det ingen Gud. Og hvem er som jeg, som kan rope ut og forkynne det og legge det fram for meg, siden jeg innsatte oldtidens folk? Og de ting som kommer, og som skal komme, la dem kunngjøre for dem. Jesaja 44:6, 7.

Før Ismael ble født, ble han navngitt, og hans profetiske rolle ble fastslått. Hans åndelige etterkommeres hånd skulle «være mot hver mann, og hver manns hånd» skal være mot «ham». Og i motsetning til den tåpelige læren fra progressiv liberalisme, lærer Bibelen at Ismael skal «bo like overfor alle sine brødre». De assimileres ikke inn i kulturen omkring dem, men tvert imot

fordømmer mange den, protesterer mot den og angriper den. Ismaels ånd er at «han» skulle «være som et villesel av et menneske». Forestillingen om at det finnes en fredelig gren av den islamske tro, har ikke støtte i Guds Ord, heller ikke i Koranen.

Bedraget begått av de to presidentene og hundre og tjue fyrstene i Daniel kapittel seks, identifiserer det bedraget som blir påført de ti kongene når de blir ledet til å tro at hensikten med og nødvendigheten av å innføre en énverdensregjering under Romas kontroll, er å møte den eskalerende krisen i den islamske krigføringen som er det «tredje ve». Når dyrets bilde først er satt opp og gitt makt til å «tale», vil verden oppdage, for sent, at pavemaktens hensikt er å rette seg mot dem som holder den syvende dags sabbat (Daniel), ikke mot fienden som snek seg inn gjennom den ubevoktede sørlige muren.

«Guds ord har gitt advarsel om den overhengende fare; blir dette ikke aktet på, vil den protestantiske verden få lære hva Romas hensikter virkelig er, først når det er for sent å unnslippe snaren. Hun vokser stille i makt. Hennes læresetninger øver sin innflytelse i lovgivende forsamlinger, i kirkene og i menneskenes hjerter. Hun reiser sine høye og massive bygninger, i hvis skjulte gemakker hennes tidligere forfølgelser skal bli gjentatt. I det skjulte og uten å vekke mistanke styrker hun sine krefter for å fremme sine egne mål når tiden kommer for at hun skal slå til. Alt hun ønsker, er et fordelaktig fotfeste, og dette blir henne allerede gitt. Vi skal snart se og skal føle hva den romerske makts hensikt er. Den som vil tro og adlyde Guds ord, vil derved pådra seg hån og forfølgelse.» The Great Controversy, 581.

Det bedraget som utføres av pavedømmet gjennom De forente nasjoner, og som frembringer hevnen i deres hjerter, blir ofte fremstilt i Skriftene, og fortellingen om Darius er et hovedeksempel på denne sannhet. Det er et bedrag som først fullbyrdes i Amerikas forente stater og deretter gjentas over hele verden. Denne sannhet blir påvist i beretningen om Elia og Jesabel, deretter igjen i beretningen om Johannes døperen og Herodias, så vel som i Kristi korsfestelse. Islams opphisselse av nasjonene er det knep som benyttes av pavemakten, og som gir henne det fordelaktige utgangspunkt for å angripe sabbatsholdere verden omkring.

Den første omtalen av islam er innføringen av Ismael i Skriftene, og den rollen som tilkjennes islam ved verdens ende – nemlig å kaste verden ut i en universell panikk, slik at de vil godta ethvert forslag som en løsning – er det som gjør det mulig å fullbyrde bedraget. Bedraget er det som driver De forente nasjoner (de ti konger) til å oppfylle Guds vilje og samtykke i å gi sitt rike (det sjuende riket) til pavedømmet (dyret).

Forførelsen som illustreres ved Darius, og de andre profetiske linjene, omfatter Islams rolle i å oppegge nasjonene, den endelige årsaken til at pavedømmet blir ødelagt av De forente nasjoner, og, like betydningsfullt, identifiserer den omstendighetene omkring gåten om det åttende riket, som er av de sju og blir innsatt som hodet for det moderne Babylon.

Daniel i løvehulen er en svært kompleks profetisk framstilling, men forståelsen blir bare tilgjengelig når metodikken «linje på linje» blir anvendt.

Vi vil fortsette med Daniel kapittel seks i den neste artikkelen.

«Når vi som et folk forstår hva denne boken betyr for oss, vil det bli sett en stor vekkelse iblant oss.» Testimonies to Ministers, 113.